

Bestemmelsen er udformet i lyset af udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 1. pkt., hvorefter sådanne afgørelser truffet af Udlændingesservice automatisk anses for påklaget til Flygtningenævnet. Forslaget til stk. 1 indebærer, at der ligesom i dag også i disse sager vedrørende udlændinge udvist efter udlændingelovens § 25, nr. 1, som efter lovforslaget afgøres af domstolene, altid vil ske en prøvelse i to instanser. Landsrettens afgørelse vil som i andre sager kun kunne indbringes for Højesteret med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, jf. retsplejelovens § 371.

Det foreslås i 2. pkt., at anke af byrettens afgørelse i de nævnte tilfælde har opsættende virkning, dvs. at den for udlændingen fastsatte udrejsefrist suspenderes. Bestemmelsen indebærer en fravigelse af retsplejelovens § 475, stk. 4, der ellers finder anvendelse i sager efter det foreslåede kapitel 7 b, jf. den foreslåede bestemmelse i § 45 k, men svarer til, hvad der i dag gælder efter udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 2. pkt., om Flygtningenævnets behandling af de pågældende sager.

Til § 45 j

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 45 j, at justitsministeren antager et antal advokater, der kan beskikkes efter den foreslåede bestemmelse i § 45 e, stk. 2, 2. pkt., til at varetage udlændingens interesser i sagen med hensyn til de fortrolige oplysninger, som efter den foreslåede bestemmelse i § 45 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til udlændingen og dennes advokat. Det foreslås endvidere, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om de pågældende advokater, herunder om vagtordninger, om vederlag for at stå til rådighed og om sikkerhedsmæssige spørgsmål. Bestemmelsen svarer til retsplejelovens § 784, stk. 2, om advokater, der kan beskikkes i sager om indgreb i meddeleleshemmeligheden, hvor efterforskningen angår overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 (om terrorisme m.v.).

De pågældende advokater vil i givet fald blive antaget af justitsministeren efter drøftelse med præsidenterne for Østre Landsret og Københavns Byret samt Advokatrådet.

Hvis lovforslaget vedtages, agter Justitsministeriet blandt andet at fastsætte regler om, at de pågældende advokater kun efter særlig godkendelse af Justitsministeriet må få bistand fra andre ved udførelsen af deres hverv, om transport og opbevaring af sagens dokumenter og om sikkerhedsgodkendelse af advokaterne. Beslutningen om sikkerhedsgodkendelse af de særlige

advokater vil i givet fald blive truffet af Justitsministeriet.

Til § 45 k

Det foreslås i stk. 1, at de foreslåede særlige regler i udlændingelovens kapitel 7 b også gælder ved sagens behandling i landsretten og i givet fald i Højesteret, hvis Procesbevillingsnævnet giver tilladelse til, at sagen indbringes for Højesteret, jf. retsplejelovens § 475, stk. 3, der finder tilsvarende anvendelse, jf. nedenfor om forslaget til stk. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 2 finder reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse i øvrigt tilsvarende anvendelse ved behandlingen af sager efter det foreslåede kapitel 7 b, dvs. at reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a (og herudover de almindelige civilprocessuelle regler i retsplejeloven for behandlingen af civile sager) finder anvendelse i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler i det foreslåede kapitel 7 b.

Det betyder blandt andet, at retten har ansvaret for sagens oplysning og træffer bestemmelse om afhøringer og anden bevisførelse i sagen, jf. retsplejelovens § 471, stk. 1. Det er også retten, der selv indkalder parter m.v. til retsmøder i sagen, jf. retsplejelovens § 471, stk. 4. Det forudsættes, at den, der for det offentlige har indbragt sagen for retten, efter anmodning fra retten bistår med at oplyse sagen, herunder f.eks. ved at bistå med at tilvejebringe det fornødne materiale til brug for vurderingen af, om udlændingelovens § 31 er til hinder for udsendelse af den pågældende, og for vurderingen af en anmodning om opholdstilladelse som flygtning efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2.

Hvis udlændingen udebliver uden oplyst lovligt forfald, afgør retten, om sagen kan afgøres på det foreliggende grundlag, eller om udsættelse skal finde sted, jf. retsplejelovens § 472, stk. 2. Hvis udlændingen er frihedsberøvet, skal han eller hun som udgangspunkt bringes til stede i retten, jf. retsplejelovens § 470, stk. 4.

Endvidere finder de særlige regler om anke i retsplejelovens § 475 tilsvarende anvendelse, hvilket blandt andet indebærer, at anke sker ved at give meddelelse herom til retten, jf. dog de foreslåede regler i § 45 i. Landsrettens afgørelse kan ikke indbringes for Højesteret, medmindre Procesbevillingsnævnet giver tilladelse hertil, jf. retsplejelovens § 475, stk. 3.

Det foreslås endelig, at de regler i retsplejeloven, der henviser til retsplejelovens kapitel 43 a, også finder tilsvarende anvendelse ved behandlingen af sager efter de foreslåede regler i udlændingelovens kapitel 7